

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Ing. F. Ch.**, zastoupený Mgr. Bc. Martinem Kůsem, advokátem, sídlem Kaprova 42/14, Praha 1, proti žalovanému: **velitel Velitelství teritoria**, sídlem kpt. Jaroše 2269, Tábor, týkající se žaloby proti služebnímu hodnocení žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 9. 2022, č. j. 63 A 22/2022-34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Žalovaný vydal dne 10. 3. 2022 služební hodnocení žalobce, kterým na základě žalobcových námitek upravil služební hodnocení vydané ředitelem Krajského vojenského velitelství Plzeň dne 23. 2. 2022 (§ 17 odst. 3 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání).

[2] Žalobce napadl služební hodnocení žalobou, kterou Krajský soud v Českých Budějovicích odmítl usnesením označeným v záhlaví tohoto rozsudku. Krajský soud konstatoval, že v souladu s dosavadní judikaturou správních soudů nepředstavuje

rozhodnutí o námitkách proti služebnímu hodnocení rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť nezakládá, nemění, ani neruší žádná subjektivní práva či povinnosti žalobce. Služební hodnocení je podkladem pro rozhodování ve věcech služebního poměru a nepodléhá samostatnému přezkumu správními soudy. Krajský soud proto žalobu odmítl pro nepřípustnost [§ 68 písm. e) ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s., § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti usnesení krajského soudu kasační stížnost, v níž namítal, že krajský soud nesprávně vycházel z toho, že rozhodnutí o námitkách proti služebnímu hodnocení není rozhodnutím v materiálním smyslu. V této souvislosti poukázal na judikaturu, dle které může být rozhodnutím i neformální přípis.

[4] Stěžovatel dále uvedl, že vydané rozhodnutí se dotýká jeho právní sféry ve smyslu závěrů usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, č. 906/2006 Sb. NSS. Odmítnutím žaloby mu tedy bylo odepráno ústavně zaručené právo na soudní přezkum. Krajský soud dle stěžovatele zcela pominul skutečnost, že žalobou napadené rozhodnutí zhoršilo jeho postavení v Armádě České republiky (např. při povyšování, účasti v zahraničních misích, přeložení k jinému útvaru). Služební hodnocení zároveň vyústilo ve snížení stěžovatelových příjmů, o čemž se nevydává žádné rozhodnutí.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti upozornil, že stěžovatelova argumentace o materiálním pojetí rozhodnutí, které je možno soudně napadnout, nebyla nikým zpochybňována. V souzeném případě však byla důvodem odmítnutí soudního přezkumu služebního hodnocení skutečnost, že samo o sobě nepředstavuje zásah do veřejných subjektivních práv vojáka, neboť je podkladem pro rozhodování ve věcech služebního poměru. Žalovaný poukázal na ustálenou judikaturu, z níž vyplývá, že služební hodnocení nepodléhá samostatnému soudnímu přezkumu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že není důvodná.

[7] Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Legislativní zkratka *rozhodnutí* zakotvená v § 65 odst. 1 s. ř. s. definuje rozhodnutí jako *úkon správního orgánu, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti*.

[8] Judikatura rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, které se dovolává také stěžovatel, upřesnila, že rozhodnutími přezkoumatelnými ve správním soudnictví jsou i jiné akty, které nezakládají, nemění, neruší či nedeklarují práva či povinnosti, dotýkají-li se právní sféry žalobce (viz již výše citované usnesení rozšířeného senátu č. j. 6 A 25/2002-42

pokračování

nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS, body 34 až 41).

[9] K otázce soudního přezkumu služebního hodnocení osob ve služebním poměru existuje ustálená judikatura správních soudů. Již Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 30. 6. 1999, č. j. 6 A 54/98-45, č. 1016/2002 SJS, kterým argumentoval též krajský soud, nepovažoval služební hodnocení (v tehdejší věci se jednalo o služební hodnocení policisty) za rozhodnutí správního orgánu, nýbrž za podklad pro rozhodnutí služebního funkcionáře ve věcech služebního poměru. Obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 12. 2006, č. j. 6 As 1/2005-44, konstatoval, že služebním hodnocením osoby ve služebním poměru (v tehdejší věci se jednalo o služební hodnocení hasiče) se nezakládají, nemění ani neruší práva a povinnosti a jedná se toliko o podklad pro rozhodování ve věcech služebního poměru. Tentýž závěr Nejvyšší správní soud vyslovil také v rozsudku ze dne 8. 9. 2011, č. j. 4 Ads 40/2011-78.

[10] Tuto judikaturu Nejvyšší správní soud opakovaně následoval (např. rozsudek ze dne 4. 10. 2018, č. j. 5 As 206/2017-52, bod 32; ze dne 28. 5. 2020, č. j. 7 As 562/2018-36, body 17 a 18; ze dne 17. 2. 2023, č. j. 2 Ads 131/20022-27, bod 16), a ustáleně tak judikuje, že „výsledky služebního hodnocení nepodléhají standardním možnostem přezkumu ve správním soudnictví“. V posledně citovaných rozsudcích Nejvyšší správní soud připustil možnost přezkoumat úkon služebního hodnocení v režimu § 75 odst. 2 s. ř. s., tedy jako tzv. podkladový akt, a to k žalobě napadající rozhodnutí ve věcech služebního poměru, což také v uvedených případech učinil.

[11] V nyní souzené věci Nejvyšší správní soud neshledal důvod se od dřívější judikatury odchýlit. Podle § 17 odst. 1 zákona o vojácích z povolání je *služební hodnocení podkladem pro rozhodování ve věcech služebního poměru vojáka*, a tedy se jím nezakládají, nemění, neruší ani nedeklarují práva či povinnosti vojáka. Pokud jde o stěžovatelem tvrzený zásah do jeho právní sféry, stěžovatel se v této souvislosti omezuje toliko na obecná tvrzení, bez uvedení konkrétních dopadů přímo na jeho osobu. Stěžovatel nevysvětluje, zda a jakým konkrétním způsobem mělo vést služební hodnocení ke zhoršení jeho postavení v Armádě České republiky z hlediska jeho povýšení, zda vůbec a jak konkrétně znemožnilo jeho účast v zahraniční misi (a v jaké), nebo o jaké přeložení a ke kterému konkrétnímu útvaru stěžovatel žádal a neuspěl právě s ohledem na obsah služebního hodnocení. Jediná konkrétní námitka, že služební hodnocení vyústilo ve snížení stěžovatelových příjmů, o čemž nemělo být vydáno zvláštní rozhodnutí, je nedůvodná. Jakkoli se výkonnostní složka služebního platu (výkonnostní příplatek) stanovuje v závislosti na služebním hodnocení vojáka (§ 68a zákona o vojácích z povolání), o výši služebního platu rozhoduje služební orgán personálním rozkazem v řízení ve věcech služebního poměru [§ 145a odst. 1 písm. m) téhož zákona], který je rozhodnutím podléhajícím soudnímu přezkumu ve smyslu § 65 s. ř. s. (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2013, č. j. 4 Ads 10/2013-21, č. 2910/2013 Sb. NSS). Není tedy pravdivé stěžovatelovo tvrzení, že by mohlo dojít ke snížení jeho platu bez vydání rozhodnutí.

[12] Stěžovatelova námitka, že rozhodnutím v materiálním smyslu může být i neformální přepis, včetně poukazu na konkrétní judikaturu, z níž tento závěr vyplývá, nijak nesouvisejí s nyní souzenou věcí. Jak správně poznamenal žalovaný, v projednávaném případě nebyl

spor o materiálně-formální pojetí služebního hodnocení. Krajský soud neodmítl žalobu pro nedostatek formy rozhodnutí, nýbrž z toho důvodu, že napadený akt služebního hodnocení nelze považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť nezasahuje do práv a povinností stěžovatele. Tato kasační námitka se tedy mýjí s rozhodovacím důvodem krajského soudu.

[13] Krajský soud tak v napadeném usnesení dospěl ke správnému právnímu závěru, že služební hodnocení vojáka není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., které by podléhalo samostatnému soudnímu přezkumu.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Na základě výše uvedených skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[15] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobce (stěžovatel) neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení se mu tudíž nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2023

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu